

ČIPERKO

OŠ don Mihovila Pavlinovića,
PODGORA

Međunarodni dan materinskoga jezika

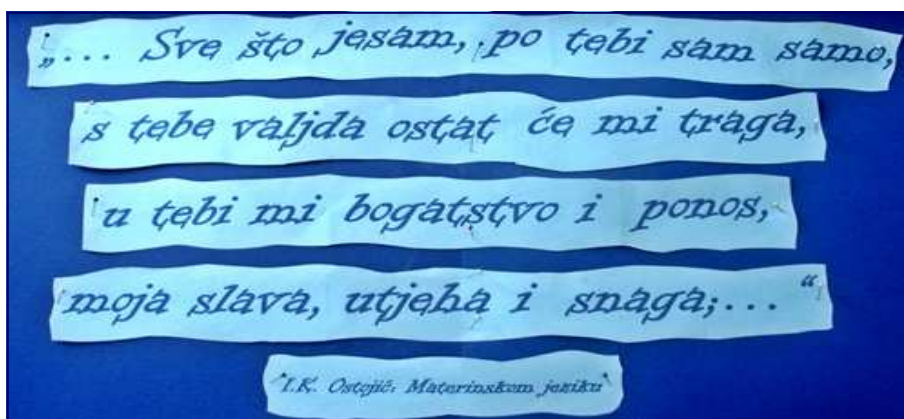

RUJAN 2011.

»Materinji jezik označuje put ljudskog bića i pomoću njega ono ulazi u društvo, čini svojom kulturu grupe kojoj pripada i postavlja temelje razvoju svojih intelektualnih sposobnosti.«

UNESCO

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA 21. VELJAČE

„Često se kaže da je upravo po jeziku čovjek čovjekom. Jezikom izričemo sve svoje misli i osjećaje, jezik nam je prenio znanja i dostignuća naših predaka, u jeziku će nas naslijediti naši potomci. Jezik je najdragocjenija tekovina čovječanstva, ali kako je čovječanstvo u stvarnosti mozaik naroda s vlastitim povijestima i kulturama, tako je i ljudski jezik predstavljen u stvarnosti mozaikom narodnih jezika. Zato je svakomu narodu njegov jezik svetinja. I pojedincu je materinski jezik svetinja, on mu je kao pupčana vrpca koja ga povezuje s vlastitim narodom. Možemo reći da je materinski jezik čovjekovu duhu domovina, gdje god čovjek živio, na domaćem tlu ili u tuđini.“

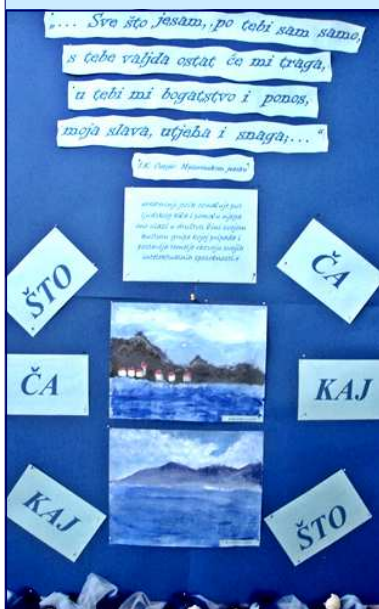
Dalibor Brozović

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

UNESCO je 1999. godine na 30. zasjedanju Glavne skupštine na prijedlog Bangladeša proglasio dan 21. veljače Međunarodnim danom materinskoga jezika. Važnost toga dana potvrđena je godine 2001. na 31. Glavnoj skupštini. Tada je usvojena Deklaracija o kulturnoj različitosti, gdje u 5. članu piše:

»...svakoj se osobi mora omogućiti izražavanje i stvaranje djela na jeziku koji izabere, posebice na materinskome jeziku...«

Od tada se svake godine slavi u svijetu Međunarodni dan materinskoga jezika kao jedan od zajedničkih simbola ravnopravnosti svih naroda.

Međunarodni dan materinskoga jezika obilježava se svake godine 21. veljače od 2000. godine, s ciljem unaprjeđivanja, učenja i razvoja materinskog jezika, te njegovanja jezične i kulturne različitosti i višejezičnosti.

Školska je knjižnica u suradnji sa svim učiteljima/ učiteljicama hrvatskoga jezika (predmetne i razredne nastave) organizirala literarne radionice i likovne radionice.

Najbolje radove objavljujemo u školskome listu Čiperku i na web stranicama naše škole.

Zahvaljujemo svim sudionicima literarne radionice!

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

PODGORA

Jednoga dana, kad san se probudija, čuja san kako more lagano udara u čvrsto vezane kaiće. Stari je ribar sidija na

mulu i s visoka gleda šta je uvatija. Nigdi nikoga više nije bilo, osim par staraca koji su sili pod staru maslinu i bacili na briškulu. Čuje se njihova vika oko karata, oko bevande... Ponestalo im vode i vina...

Volin svoj zavičaj jer se ode živi tiho i mirno.

Duje Trumbić, 5. razred

MORE

Volin svoje more i kad je nevera, i kad je meštral ili bonaca. Kad je lito, svi se u njemu volimo kupat. Pokraj njega u portu raste lipo cviče koje momak u prolazu ubere i curi svojon daruje. To van je prava jubav...

Jubav je i kad momak curi s ponistre vikne nešto lipo, tada zna da je voli..

Staro, mlado – moren svi plove lipin kaićima dide Joze. Posebna divota moga mista jest lipota slike koju vidiš kad stari svit igra na buće.

Dalen Kordić, 5. razred

MOJE MISTO

Nema ništa lipše nego kad, čin se probudiš, kroz ponistru ugledaš lip dan. Brzo san se obuka, navuka bičve i postole i izjuriya van. Dica su već u kali igrali na buće. Baba Mare je u vrtlu brala svoje cviče. Požurija san do mora kako bi išeka kaić. Onda san se popeja uz skale i vidija prijatelja Šimu kako sidi na staroj katrigi. Pomoga san mu iznit uje iz konobe. Dan je već bija na izmaku. Požurija san kući. Zatvorija san ponistru, večera, izuja bičve i postole te lega u postelju.

Mario Tolj, 5. razred

Launch Internet Explor

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MALO MISTO

To malo misto nije imalo porta, a kaići su bili vezani za stine. Kalama su odzvanjali dičji glasovi, smij i plač... Svaki ih je dan jedan stari čovik upozorava da pripaze da im balun iz igre ne upadne u more. Kad bi morala dica poč doma, imali su puno skalina za učinit. U sumrak bi zapuva lagani meštral. Digla bi se

prašina s plaže. Škure bi udarale o ponistre. Žene bi ih brzo zatvarale.

U susidnom mistu održavali bi se sajmovi. Tu se moglo vidit svega – od malih bukara do velikih bačvi za vino. Liti bi dica prodavala i školjke ili koraje po plažama...

Marija Rozić, 5. razred

MOJE MISTO

U mom se mistu igra na buče. Dica s ponistra navijaju. Prid večer se diže meštral s juga i uzburka more i kaiće. Lipa je to slika za vidit...

Viktorija Urlić, 5. razred

MOJE MISTO

Moje je misto za me lipo. More blista ka sunce. Ribe iz njega skaču. Ribar u portu plete svoju mrižu.

Andrej Petričević, 5. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MOJ KAIĆ

Jednoga smo se lipoga dana prijatelj i ja vozili kaićen. Nije nan tija od prve upalit. Od drugoga puta je. Sritni smo otišli malo dalje bacit mrižice. Ujutro u 5 bota smo pospani ošli dignit mrižice. Bilo je ribe za cilo malo misto...

Domagoj Vranješ, 5. razred

MOJA DVA DIDA

Moj dide Grgo, otkad je oša u mirovinu, samo gleda kroz škure iz kužine. Onda oda niz skale kroz misto do porta. Odveže konope s kajića i ode bacit mriže put Komjaće.

Moj drugi dide Petar, tamo iza brda na Maticu rijeku pod Prologom, često igra na buće. Kad zađe sunce, on ode u staru konobu pa stavi meso i kumpire pod peku. Meni van je najdraže kad se nji dvojica sastanu u Tiloj lučici pa popiju bokal vina i zaigraju na briškulu, a i ja s njima bacin koju. Uvik pobidi dide Petar, ali to nema veze jer ih ja jednako volin i jubin.

Gabrijela Šulenta, 5. razred

LIPA PODGORA

Moja lipa Podgora stoji ukraj mora. Krase je bile kuće s tamnim škurama. Doli niže je porat. U portu meštral ljuljaja kaiće. Uvik se čuje smij i vika dice.

Vicenco Kržanić, 5. raz.

MOJE MISTO

Moje je misto malo i lipo. Kuća mi je odma do mora. Uvik se rado igram s prijateljicom na balun. Liti skačemo s kajića i s mula. To su gušti. Navečer se šetamo portom. Volim svoje malo misto.

Josipa Antičić- Lović, 5. razred

BIOKOVO

Iznad moje kuće uzdiže se Biokovo. Bura i snig njime vladaju zimi, a sunce ga s juga prži u lito. Često beren po njemu šparoge. Lip vam je pogled s moje ponistre na more. Vidi se bonaca, i kaići umornih ribara.

Teo Babić, 5. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MORE

More je uzburkano. Kaići se u portu ljuljaju. Bura je sve digla. Rasparala je i ribareve mriže. Parangali se potopili. Vesla im pukla. Stari ribar u portu sidi na staroj katrugi i krpa svoje mriže. Od bilih oblaka ne vidi se Brač.

Toni Urlić, 5. razred

RIBAR

Čin se ujutro dignem, odem dignit mriže i parangale. Cilo san jutro tmuran, ali čin vidin ribu, odma mi je boje. Materi donesen cilo kašetu ribe. Cila je sritna. Posli ručka oden opet bacit parangal s ocen. Mi smo van najbolji prijatelji i svugdi idemo skupa. Smatran da oni koji nema dušu za more, neka ne ide na more. Ja san sritan. Svaki dan san na balunu, pa malo na ribe i život mi je odličan.

Juraj Glučina, 6. raz.

DRAŠNICE

Moje se misto zove Drašnice. Tamo ima lipih smokava, maslina, loza. Smokve se suše liti za goste. Od maslina se u jesen radi uje, a od loza vino i rakija. Ribari plove svojim kaićin moren. Bacaju mriže i parangale. Love ribu.

Najgore mi je zimi kada pada dosadna kiša. Liti je lipo. Stalno se kupamo u moru i uživamo...

Duje Papić, 6. razred

MALO MISTO

Moje je misto blistavo čisto.

Moja je Podgora ribarsko misto.

Ribari uvijek idu na ribu.

Karmine mačke kalama vrebaju.

Liti gosti dolaze, a u jesen odlaze.

Dica se uvijek igraju, a stariji na njih žugaju.

Matija Jakić, 6. raz.

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

LITO U MOM MISTU

Liti se oko deset dižen i odma iden s prijateljima na ribu. Zezamo se, naguravamo, skičimo i skačemo u more. Ponekad ne ulovimo ništa pa onda skačemo s tuđih brodova u more. Judi nas s mula viču. U podne ipo svi trčimo na ručak. U dva ipo se vraćamo na plažu. Igramo picigin do pet, a onda trčimo na balun. Navečer lovamo Čehinje. Nije nan loše...

Ivan Cvitanović, 6. razred

LITO U PODGORI

Liti se dižem oko 11, ne mogu ranije jer ligan oko 2. Ujutro za vrijeme ručka ja marendajen, a za vrijeme večere ja ručajen. Navečer lovamo cure.

Fala Bogu uvijek uvatimo koju... Barba Zorko nas savituje: Učite se, učite!!! Kažu nam da smo ženskaroški – meni to godi... Volin lito u Podgori...

Nikola Vela, 6. razred

MOJE MISTO

U Drašnicama ima lipi judi. Liti se zatvore škurama od vrućine. Posli izađu i bace koju na buće. Do zoga ima puno skalina pa se stariji bune. Prid večer zapuše meštral. Škure zaklapaju. Stari ribar baca mrižu s kaića. Uvatija je travu i dva – tri gavuna. Beštima je sebi u brađu. Uvečer kroz ponistru vi-

din stare jude kako bacaju na briškulu. Čujen kako se svađaju oko jedne bevan-de.

Frane Urlić, 5. razred

JEDRENJE

Jednoga lipoga vitrovitoga dana odlučili smo poći na jedrenje. Tata uvijek po ure namišća idra da ne bi falija, a onda se baca na valove. Luduje poput maloga diteta. S plaže sestra i ja sve to veselo promatramo. Valovi su bili razigrani. Udarali su o stine. Za nas je to bio dan velikih valova...

Ivana Bilas, 6. razred

PRIČA MOGA DIDA

Jedne me subote mater rano probudila da idem u masline. Naravno, ja san žugala, ali san otišla. Nakon nekog vremena baba i mater su spremile nešto za poist. Dide i

ja smo sili pod malinon u lad. Onda je započela priča o njegovoj mladosti... Bija je na puno mista i svašta je vidija... Sve je to doživija kad je bija mojih godina. Ja san mu zavidila...

Tea Cvitanović, 7. razred

DAN U MASLINAN

Bija je vikend. Rano san se probudila jer smo išli u masline. Kad su se svi spremili, a spremija se i ručak, krenili smo. Odma smo počeli brat. Bilo je naporno, ali dan je bija lip i vesel. Zabavljali smo se, zezali pa je vrime brzo prošlo. Došlo je vrime za ručak. Svi smo sili, pojili i odmorili se pa se opet bacili na

posa. Ubrzo se sunce počelo spuštati. I mi smo se spremali za poč doma. Kad smo došli, večerali smo, a ja san odma od umora zaspala. Tu san noć spavala ka beba...

Marina Toplak, 7. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MORE I DALMACIJA

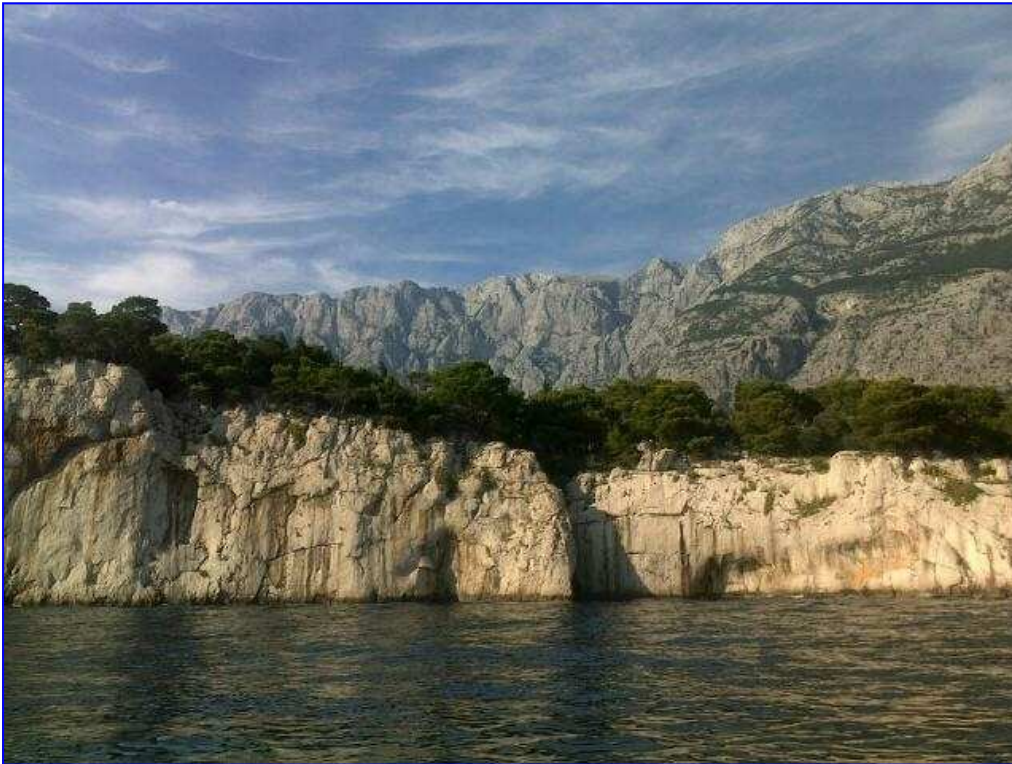
Na maslini staroj tica piva,
ispod nje stoji stina siva.
Toplo more, hladan zrak
uz stinu se penje morski rak.
Plava riba moren pliva
iznad njega kiša liva.
Stari Mate mrižu plete,
a mater se brine za ručak i dite.
Ribari umorni stižu s mora
čekajući da svane nova zora.
Marinela Ravlić, 7. razred

MORE

Modri stari val udara u bili žal.
Budin se u rane zore,
dok mi pod škurama lupa more.
Dok more puca o oštre stine,
bili se galeb u nebo vine.

Petra Morović, 7. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MORE

Iša san bacit parangal. U povratku mi je nestalo goriva. Vesla san do porta. Bija san umoran. Ujutro san krenija dignit mriže. Penta nije tila upalit. Bija san ljut. Tek nakon po ure san se sitija da bi tribalo ulit gorivo. Sva srića da me niko nije vidija. I to nije sve. Mriža je bila prazna. Bija san nervozan. U kući me tata pita jesan li štogod ulovija. Reka san mu da me ništa ne pita... Oša san u sobu učit.

Jure Urlić, 7. razred

TICA

Probudija me cvrkut tica i zraka sunca koja je provirila kroz krošnju bajama. Izaša san vanka. Tica je ispala iz gnizda s vrha krošnje. Oprezno san je vratija. Osića san njen straj. I ja san se malo boja.

Phillip Pudelko, 7. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MASLINA

Krenili smo u masline. Ponili smo puno vrića, kašeta i sića. Svako uzima po sić i ode na svoju maslinu. Kad bi se sić napunija, isprazni ga se u vriću ili kašetu. Didina je zapovijed da nema odmora dok se ne nabere pet vrića. I tako do šest navečer. Sutradan opet isto. I tako u tri dana sve oberemo. Ovaj put smo imali šezdesetak vrića. Did je bija zadovoljan. Vriće su se nosile na turnjanje. Uja bi se nešto prodalo, a nešto bi ostavili nama. Velik je gušt uživati u plodovima svoga rada.

Nikola Barić, 7. razred

BRANJE MASLINA

Moj dide i ja smo jednoga jutra išli u Gornje Tučepi pobrat ono maslina šta je ostalo. Bija je lip sunčan dan, a dide je bija nervozan jer su ostale same sitnice. Ja san smireno bra jer je dide da rič da se kasnije idemo okupiti u konobu. Veliki nan je čempres zakrčija put. Dide je oša u auto po stilovku i počeja pilat. Sredija ga je nakon po ure. Više nan nije smeta. Nastavili smo brat. Posli smo ošli umorni pravo u konobu na okripu. Dide je popija bevandu jedan u dva, a ja san uzeja sok i sendvič od pršuta. U kvarat do šest smo krenili iz konobe doma. Stigli smo prije nego šta je počeja balun.

Ivan Ivandić, 7. razred

ZAPALJENI POGLED

Pogled u beskraj. U beskrajnost tihog svitlucavog mora i nasukanih kaića ukraj mokroga žala. Pogled na zalazak sunca. Nebo je ka slika prelivena temperama. U plamenu je. Ka da gori. Lito je. Sve vrvi od vrućine i zapaljenih kamenja. Misto krcato turista koji upoznaju bit Dalmacije u mom mistu. Dalmacija – najvridnija na svitu. Ma nije da se volimo falit, ali kad je cič u njoj, i dušu bi prodali. Gosti uviđaju da smo mi sritni šta živimo ode di jesmo, šta živimo u Dalmaciji. Neka nan zavide, imaju šta i vidit. Za nju su se naši borili, ka za vlastitu mater. Znamo mi sve njene borbe, pobide i poraze. U njoj pronalazimo njezinu burnu prošlost koja nikada ne zaboravja, sićanja koja nikad ne blide. Uvik će ostati naša i uvijek ćemo se ponositi njome – njenim malim mistima i hrabrim gradovima...

Pamela Cvitanović, 7. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MOJE MALO MISTO

Moje malo misto liti je živo, a zimi pusto. Dica se kupaju po cili dan. Navečer smo svi vanka. Zimi je skroz drugačije. Na cesti nema nikoga. Kad je bonaca, možeš vidit pokojega staroga ribara kako kaićen ide u ribe. Zimi često puše bura. Ona nosi sve prid sobon. Borovi se savijaju i kao da će svaki čas past. U jesen se ide u masline i posli se od njih radi uje.

Volin svoje malo misto...

Iva Ramljak, 6. razred

MOJE MORE

Lipo je moje more. Često bacin sidro i lovin ribe pa se odmorin. Pivan mu pisme, a ono meni. U njemu se kupan i plivan. More mi je najbolji prijatelj.

Grgo Šulenta, 2. razred, Drašnice

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MOJ ZAVIČAJ

Živin u primorskon zavičaju. Moje malo mjesto pripada Makarskoj rivijeri, dvadesetak kilometara južno od Makarske. Zove se Živogošće-Blato. Sve lipote ovoga svita su tu, pa često pomislin da živin u rajju...

Duga topla lita, kratke blage zime – prava mediteranska klima. Kod nas nema sniga, ali ima bure, juga i meštrala. Svaki puše na svoj način. Zima je u Blatu tiha i mirna. Judi bacaju svoje mriže i parangale, vižitavaju vršve. Zaigraju često na buće, a posli svrate u konobu na briškule. Pojidu uz čakule dvi- tri fite pršuta, popiju čašu bevande, padne i pisma. U kasnu se jesen beru i turnjaju masline. Na proliće cvitaju bajami, zazeleni smokva i vinova loza. Već tada započinje priprema za sezonu. Šišaju se palme i tamarini, pituraju se šentade. Hoteli otvaraju svoja vrata. Plaže se pune. Na njima osvane milijun šugamana, suncobrana i ležajki. Po moru zuje gliseri i skuteri. Sve je na nogaman, i staro i mlado. Liti van se u nas živi 24 sata i zato volin lito, more, sunce... Zato volin svoj zavičaj!

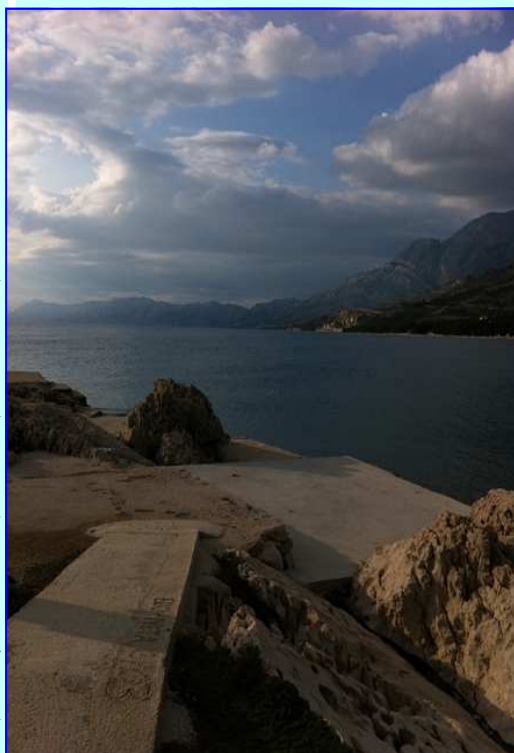
Mia Glamuzina, 7. razred

MASLINA ZVANA ĐURO

Dan ka dan, svaki isti – „... ajde dođi brat masline, ajde donesi važ...“ Ne bi ja bra masline da mi daju sve na svitu, ali ipak mi je jedan put bilo dosadno pa san

poša. Doša ja, uzeja važ i beri malo ovu, malo onu, pa tu, a meni će baba: „Mali, ne moreš tako brat, evo ti pa oberi ovu!“ Ja beren i beren, i uvati me dosada pa se iša malo zabavit. Svoju san maslinu nazva Đuro. Bila mi je smišna. Bilo je to malo čudno, ali san je zavolija. Nakon misec dana san se vratija da je opet vidim, kad šta...! Posikli mi maslinu. Smetala im. Opet više nisan iša u branje. Na njeno mjesto izrasla je jedna lipa bujna maslinova grana.

Adrian Mišić, 7. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

NA RIBE

Na kaiću poda sviću
dide iša je.
Mriže šiva je.
Obotnicu uvatija je.
Ona mu je pobigla,
dide poludija.
Pet, šest riba je ubija.
Vesla je kući
pjevujući.

Valentino Urlić, 4. razred,
Drašnice

PARANGAL

Baci ću parangal,
otić poda sviću,
zapanulat koju lipu ribicu.
Bacit ću peškafondo
za sipu ulovit, koju ribu
i otić doma na lipu večericu.
Navečer san opet spreman
krenit na pučinu
da ulovin ribu poda sviću
za novu večericu.
Kleme Urlić, 7. razred

TA LIPA PLAVA BOJA

Sidin na plaži i gledan tu lipotu
prid sobon...
Lipota mora, sunca, neba,...
Lipota plavetnila.
Prekrasno je ovo
lipo plavo more,
ta lipa plava boja ...
Ana Ramljak, 8. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MOJ DIDA

Moj dida nema mira. Uvik je negdi ili u nekoga. Često sidi ispred dućana i broji ko dolazi, a ko ide ća. Ima 81 godinu i još je na svojim nogama. Sva-ko ga može pripoznat. Visok je, mr-šav. Ima velike plave oči. Znatiželjan je. Sve oće znat i sve oće vidit. Volin ga jer mi sve da. Dok je bija mlad, vozija je svoj plavi kamiončić. Nikad van on nije zadovoljan, a ime sve. Ima ženu, sina, unučad... Svak ga zna, cilo Igrane, i svak ga poštiva. Zovu ga Pru-že. Ja ga često i gnjavim, ali mi je ipak najdraži dida.

Andrijana Prug, 8. razred

MOJA DALMACIJA

Evala, judi!
Ja van živim u najlipšem kraju na svitu. Sigurno se pitate di je to – e, pa to van je u Dalmaciji. Vično obasjana suncen sa svih strana i omeđena lipotama mo-
ra, krša. Ko to more platit?! Nima me-
ni do moje Dalmacije. Nas Dalmatince veže nešto posebno o čemu tuđi čovik nikada ne će znat. Dalmacija je raj na zemji. Ja je nikad u životu ne bi napu-
stija. Bez mora san ka bez zraka. Vo-
lin svoj krševit kraj...

Marino Morović, 8. razred

MOJE PLAVO MORE

Svi ribari,
i svi mornari
tebe vole.
Volin te i ja.
Moje plavo more
drago si srcu mom.
Već u ditinjstvu ja san zna,
kad na mulu san sta,
promatrat tvoju morsku čar.
I sad ti se divin
kad opet stojin tu na rivi.
Gledan -
s bove iznenada poleti galeb sivi.
Moje plavo more,
lipše si od svih mora.
Dive ti se svi čarima tvojin,
i uvik ćeš ostat u misliman mojin.
Marijan Gudelj, 8. razred

MORE

Kad ga vidin di tamo stoji
odma mi oči odmori.
Stojin i gledan njegovu lipotu,
ne usudin se bacit ni jednu peškafondu.
Sunce ga tuče,
bura ga ljulja,
podize.
Nastaje još više čarolije.
Sunce zalazi,
brodovi dolaze.
Dolazi ponoć.
Iđen leć.
Sutra ću opet doć gledat more i galebe.
Ivon Sumić, 7. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MORE

Početak zore
kaića je puno more.
Sunce će se zarumenit,
a galebovi za svakin brodon krenit.
Dok ljudi bacaju parangale,
more udara o bile žale.
Vitar u škure lupa,
a sunce se u moru kupa.
Pivaju galebovi s mora,
opet će nam doći zora.
Tonka Batnožić, 7. razred

PORAT

Iša san na porat i gleda galebe, gajete,
mriže koje su se sušile na mulu, starog
ribara Antu koji krpa svoje mriže jer
mu ih je dupin sinoć raspala ...
Vrime je bilo lipo. Pomislija san kako
bi bilo dobro ulovit koju ribicu. U tom
momentu zazvonija mi je mobitel. Bija
je to moj ćaća. Pita me oću li s njime na
ribanje. Odma san prista i potrča prema
mulu di je bija privezan naš kaić. Isplo-
vili smo. Dok smo se vozili, ćaća je
baca parangal. Na njemu ima 50 udica.
Pomislija san da kad bi se nataklo ba-
rem 10-tak ribica, nama bi bilo dosta za
večeru. Išli smo doma. Sutradan rano u
zoru skočija san iz posteje i opet smo
nas dva isplovili. Ovog puta vadili smo
parangal. Iznenadija san se kad san vi-
dija da na parangalu ima i liganja. Bit
će fešta kad dođemo doma. Mama obo-
žava ist lignje, a nisu ni meni mrske.

Taj dan zauvik će mi se urizat u pamćenje.
Sritan san šta živin u mistu koje je smište-
no uz more.

Ante Cvitanović, 3. razred, Igrane

IGRANE

Moje selo Igrane
raskošno je i lipo,
za me.
Ne fali mu ništa.
Nekima i nije, ali meni je.
Igrane – za te bi i dušu dala.
Igrane volin.
S Igranima se ponosin.
Barbara Kumrić, 8. razred

MOJ KRAJ

Živin u Podgori, malom turističkom mistu.
Zimi je mrtvo. Svi su u svojim kućama,
griju se. Ode se ponekad na ribe, baci se
mriža. Liti je zato sve živo. Plaže su krcate
turista. Volin svoju Podgoru i lipo je u njoj
živit.

Doris Jakić, 7. razred

TICE UVIK PIVAJU

Svakoga dana tice pivaju lipu pismu. Gle-
dan ih kroz ponistru. Lipe su, glatke. Tak-
ve su na cilom svitu. Jednoga me jutra nije
probudija njihov cvrkut. Počela san plakat.
Mater me umirila. Moje su tice doletile u
kužinu i čekale me. Od tada smo zajedno
živile, tice i ja.

Mia Šulenta, 3. razred, Drašnice

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

NA RIBANJU

Kad san bija na portu, srija san jednog crnog ćuku. Počeja je za mnon trčat. Pobiga san šta san brže moga. Otac je već bija u kaiću i pribira mrižice. Skočija san u kaić i sakrija se ispod prove. Tata je puka od smija. Upalili smo pentu i krenuli prema Hvaru. Bacili smo mrižice i malo ćakulali.

Na povratku doma zapuvala je levantara. Sutradan rano išli smo dignut mriže. Ulovili smo tri palamide i jednu obatnicu. Bili smo zadovoljni ulovom. Za obid smo ispekli palamide na gradele i dobro se najili. Obatnicu smo dali didu da se i on malo osladi.

Bariša Cvitanović, 2. razred, Igrane

IGRANE

U portu san. Judi love ribu. Iznad kaića lete bile tice. To su galebi. Brat me zove iz kaića. Uvik san želila ić na ribe. Sad mi se žeja ispunila. Nakon tri ure na moru, vratili smo se i uplovili u porat di su i ostali kajići. Anti se prišilo jer je triba ić igrat balun. Došla je mama i odvela me doma. Stol je bija pripremljen za večeru. Ili smo riblju juvu, frigane

kumpire i pečenu ribu. Nakon večere oprala sam pinjure, nože, pijate i žmule. Sve san obrisala i stavila u vitrinu. Pogledala san seriju i išla u sobu spavat.

Franka Bakalić, 2. razred, Igrane

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MOJ DIDA

Moj dida nema mira. Uvik je negdi ili u nekoga. Često sidi ispred dućana i broji ko dolazi, a ko ide ća. Ima 81 godinu i još je na svojim nogama. Svako ga može prepoznati. Visok je, mršav. Ima velike plave oči. Značiželjan je. Sve oće znati i sve oće viditi. Volin ga jer mi sve da. Dok je bija mlad, vozija je svoj plavi kamiončić. Nikad van on nije zadovoljan, a ime sve. Ima ženu, sina, unučad... Svak ga zna, cilo Igrane, i svak ga poštiva. Zovu ga Pruže. Ja ga često i gnjavim, ali mi je ipak najdraži dida.

Andrijana Prug, 8. razred

MOJA DALMACIJA

Evala, judi!

Ja van živim u najlipšem kraju na svitu. Sigurno se pitate di je to – e, pa to van je u Dalmaciji. Vično obasjana suncem sa svih strana i omeđena lipotama mora, krša. Ko to more platiti?! Nima meni do moje Dalmacije. Nas Dalmatince veže nešto posebno o čemu tuđi čovik nikada ne će znati. Dalmacija je raj na zemji. Ja je nikad u životu ne bi napustija. Bez mora san ka bez zraka. Volim svoj krševit kraj...

Marino Morović, 8. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

STARAC I ZLATNA RIBICA

Dide je bacija mrižu i ulovija je zlatnu ribicu. Ona ga je zamolila da je pusti i da će mu ona ispuniti tri želje. Pustija ju je. Zaželija je novu mrižu, novi kaić i nove postole. Zahvalija se starac ribici. Otrča je kuću u novin postolan i živija je sretno.

Duje Petričević,
4. razred

DALMATINSKA PROSIDBA

Šestan mladić ispod ponistre stoji i lipu divojku gleda pa njenog ćaću ruku njenu pita. Ćaća ćer ne da. On za nju želi najboljega, ali ako te ona oće, njenu ruku imaš. Sutradan jon mladić nosi cviće i kotunjadu. Lipotica se zvala Marina. Ošli su se posli vozit njegovin kaićen do zalaska sunca. U povratku ju je na mulu zaprosija. Vinčali su se na tom istom mulu. Svi su došli. Praznile su se demižane, pravila bevanda. Ubrzo je ćaća posta did.

Martina Krželj, 4. razred, Živogošće

SRITAN DAN

Jednog jutra ćaća je iša bacat mriže. Povirio je u vršve. Zadnju je jedva izvadija. U njoj je bila velika škarpina. Izvadija je i bacija u kašetu. Bija je njemu to sritan dan.

Šime Glamuzina, 4. razred, Živogošće

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MOJA BABA

Moja mi baba Mare uvijek daje friško mliko, posli obida slatku čokoladu. Ja san sritan kad meni moja baba Mare pokloni jubav – unda je ja pojubin u rumeni obraz.

Ante Trumbić, 4. razred

MOJA MATER

Moja je mater lipa. Ima kafene oči i kosu. Ona je moja velika jubav. Svaku mi večer da pojubac. Ona je najboja mater na svitu.

Klara Borić, 4. razred

MOJ DIDE

Moj dide ide kopat kumpire u selo. Rano se jutri diže. Kuva kavu za se i za babu. Marendaju i spremni su za rad. Obuju čizme da se ne izglibaju. Dide kopa, a baba meće u sić. Kad iskopaju kumpire, sidaju u auto i idu doma.

Baba skuva juvu. Meće je na stol i vadi kačolon. Pojidu, a onda prilegnu.

Lucija Bilas, 4. razred

MOJ ČAĆA

Moj van ćaća svako jutro diže mrižu. Često bude puna ribe, a nekad se i koja postola uvati. On je vanka izgradela pa je donese u kužinu. Čila familija sidne na katrige za stolon i počnu ist. Neki i žugaju na ručak. Unda se moj ćaća počne falit kako je njegova riba najboja i kako je on najboje sprema.

Ena Marinović, 4. razred

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

RIBAR

Po bonaci u suton vozija se mali kaić. Čin je uša u lučicu, ribar priveže svoj kaić i izvadi mrižice. U njima je bilo svega – od mola do špara. Požurija je kući prisvući ribarsku robu i otiša na buće. Tamo se popilo malo bevande. Čula se i dalmatinska pisma.

Nikolina Rozić, 3. razred

DOBAR ULOV

Ćaća je kaićen iša na ribu. Ja san bu bija pomoćnik. Bacili smo vršu. Sutradan prid zoru izvadili smo vršu. Uvatili smo škarpine, skuše, grancikulu. Bija san sritan jer san zna da ću lipo večerat. I ćaća je bija sritan jer je ulov bija dobar.

David Vela, 3. razred

MORE

Ribari na moru ješkon love ribu – od komarče, zubaca, bukve pa sve do arbuna i ostalih morskih plodova. U moru ima svačega pa ga zato svi štuju i vole. Stari judi govore da

je prije bilo više ribe. To je zato jer su ga oni boje čuvali nego mi danas.

Josip Iličić, 3. razred

MORE

More je puno stina,
jubavi,
lipih pisama.
Brodove uvijek šalje
u porat,
u svoju luku,
svojom kući.
Moje je srce
u moru

i bez njega mi
nema života.

Karmela Kurtić, 3. razred

MOJ PORAT

Moj je porat šporak. Ima jedan mul i na njemu kamenja, dosta kaića i malo ribe. U portu ima i jedan kafić. Odrasli tu piju kavu, a dica se igraju i love ribu. Porat mi je nadraži liti kad je ribarska večer.

Marko Cvitanović, 2. razred, Drašnice

MORE

More je za me najlipše i najvažnije na cilome svitu. Najdraže mi je sist na rivu na staru ankoru i gledat more di se pini. I moj ćaća voli more. Nemere on bez njega. Digne se zorom i ode salpat mriže. U mrižama se ulove lipi bokuni. Svi se dive onome šta je moj ćaća uvatija. Posli čakulaju i nadožuntavaju koliko je bilo ribe u mriži.

Roberta Vela, 4. razred

MOJE MORE

Moje je more meni najlipše na svitu. U njemu se liti kupan. Zimi ga gledan kroz prozor. Valovi mu udaraju o stine.

Katja Urlić, 1. razred, Drašnice

BALUN

Bija jedan dječak. Igra se u portu. Napuca balun na stinu i upadne u more. Balun je otiša daleko. Dječak je bija tužan, ali je ubrzo dobija novi balun.

Antonio Šulenta, 1. raz., Drašnice

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

MORE I PAS

Sidin na žalu. Igran se sa pason. Na moru ribari bacaju mriže. Pas laje, a ja mu dajen štap. Pobiga je u more. Bilo mu je ladno i ja san ga izvukla vanka. „Nije lito!“, rekla san mu.

Karla Cvitanović Radić, 1. razred,
Drašnice

MORE

Stipe ide lovit ribu.
Uzeja je mrižu staru
i sija na stine lipje.
Čeka i čeka ribe.

Mater ga zove.

Stipe sidi,
ne čuje.

Zajubija se.

Silvija Mrkušić, 3. razred

DI JA ŽIVIN

Na zemji od kamenja i krša izrasle su masline i loze. Uz more je skroz druga priča. Ali svugdi su judi vridni, puni posla. Ne staju po cili dan. Prid noć sidnu prid konobu i gledaju u lipotu oko sebe... Tako van je tamo di ja živin.

Marko Babić, 7. razred

GALEBI

Nebon plove galebi. Glasaju se ka da se maške kolju. Na brodove slete da bi počinili. Ribari in bacaju ranu. Penju se u daljinu i sinje more gledaju.

Margareta Letica, 3. razred

ČUKO

Jedno je dite šetalo kalom. Susrelo je dida i zajedno s njim išla je brat pamidore u vrtlu. Odjednom je naišao mali čuko. Dite ga je uzelo i odvelo kući. Čaća mu je rekao da čuko može ostat u njih, ako se bude dobro brinija za nj. Dite je čuku opralo u lavandinu i zamotalo u bili lancun. Svi su zajedno živili sritno!

Iva Rajić, 2. razred, Živogošće

LIPA STINA

Lipa je moja stina u moru. Cilu zimu je gledan. Jedva čekan dan kad ću se kupat i veselit na ribarskin večerima, sidit u portu i gledat kočje. Sritan san kad je sunce visoko, a i kad je nevera, kad se galebi igraju i kad vidin veliki brod. Tu je moj dom.

Ivan Glučina, 2. razred, Drašnice

NA RIBANJU

Diga san se jako rano. Nije mi se bilo teško izvuć iz tople posteje jer san s ćaćom iša na more. Sinoć mi je obeća da će me povest sa sobon kad ide dignut vršve i mriže.

Prvo smo digli mriže. U njima je bilo oko 40 kg gira. Čaća je svim susidima podilija svoj ulov. Taj dan je po mista imalo istu večeru - pečene gire.

Dobro je da smo u mriže nešto ulovili jer su vršve bile prazne. Ponovno smo u njih stavili suvega kruva i čekali neki sritniji dan.

Ivan Prug, 2. razred, Igrane

**PODLISTAK ČIPERKA
OŠ DON MIHOVILA PAVLINOVIĆA, PODGORA**

Fotografije: Novinarska sekcija

Naslovnica: Josipa Bojić i Mia Glamuzina, 7. razred

Zadnja stranica: Tea Cvitanović i Tonka Batnožić, 7. razred